

Dodatek specjalny



GAZETA GMINNA

Dzikowiec, Nowy Dzikowiec, Osia Góra, Lipnica, Mechowiec, Płazówka,
Kopcie, Wilcza Wola, Spie

Numer 5(36)

GRUDZIEŃ 2016

ISSN 1733-3245

Tak 3 lipca 2016 r. obchodziliśmy „Cztery Jubileusze”:

450 lat wsi Dzikowiec,
200 lat budowy Kościoła w Dzikowcu,
135 lat Honorowej Straży Grobowej w Dzikowcu,
35 lat odejścia do Pana Sługi Bożego Ks. Prałata Stanisława Sudoła







Stoją od lewej: Zbigniew Chmielowiec – Poseł na Sejm RP, Krzysztof Klecha – Wójt Gminy Dzikowiec, Ewa Leniart – Wojewoda Podkarpacki, Władysław Ortyl – Marszałek Województwa Podkarpackiego













Podziękowanie dla mieszkańców Dzikowca, Nowego Dzikowca i Osiej Góry

Za nami piękny i pamiętny Jubileusz 450-lat wsi Dzikowiec, 200- lecie budowy kościoła w Dzikowcu, 135 lat Honorowej Straży Grobowej, 35 lat odejścia do Pana Sługi Bożego ks. Prałata Stanisława Sudoła. Wszelkie rocznice i jubileusze, skłaniają zawsze do refleksji nad minionymi latami, osiągniętymi sukcesami, warunkami, w jakich realizowano plany i marzenia. Jubileusze miejscowości skłaniają do podsumowania działań ludzkich i wydarzeń minionych, mobilizują wyzwalając energię twórczą ludzi współczesnych, by wzbogacić duchowo i materialnie swoją rodzinną wieś – tę małą ojczyznę. Uczą jak najlepiej służyć ziemi rodzinnej. Tak też stało się w Dzikowcu.

Święto *”Czterech Jubileuszy”* jakie obchodziliśmy w dniu 3 lipca br. było dniem szczególnym w życiu mieszkańców Dzikowca , ale i całej Gminy . Przy tej okazji niemal same nasuwają się takie pojęcia jak: pamięć, tożsamość i historia. To pamięć przywiodła nas na tę wspaniałą uroczystość. W tym miejscu należy docenić i serdecznie podziękować wszystkim uczestnikom widowiska i osobom zaangażowanym, którzy pamiętali i wyeksponowali te rocznice. Tożsamość to istotna cecha, która scala ludzi. Gdy utożsamiamy się ze swoim miejscem zamieszkania stajemy się zwarci, zjednoczeni, gotowi sobie wzajemnie pomagać. Wyzwała to u nas poczucie życzliwości. Gotowi i otwarci jesteśmy do wspólnych, pożytecznych inicjatyw na rzecz drugiego człowieka, na rzecz swojej miejscowości. I tacy są mieszkańcy Dzikowca .

Takie wspólne działania jak i te związane z zorganizowaniem uroczystości 450 lat wsi Dzikowiec, 200 lat budowy kościoła w Dzikowcu, 135 lat Honorowej Straży Grobowej, 35 lat odejścia do Pana Sługi Bożego ks. Prałata Stanisława Sudoła bardzo społeczność zintegrowały. Osobne, gorące podziękowania kieruję do Pani Teresy Opalińskiej , która napisała i wyreżyserowała to przepiękne widowisko. Szczere podziękowania kieruje do mieszkańców Dzikowca, Nowego Dzikowca i Osiej Góry, dzieci, młodzieży oraz dorosłych, biorących udział widowisku „Cztery Jubileusze”. Owacja publiczności po zakończeniu spektaklu jest z pewnością nagrodą za poświęcony prywatny czas oraz Państwa trud włożony w realizację przedstawienia i wspólną promocję Gminy Dzikowiec. Szczególne podziękowanie kieruje do sponsorów jubileuszowej uroczystości do Panów Gabriela Jamróz i Stanisława Jamróz z Dzikowca, Stanisława Kopeć z Kopci, Józefa Stopyry z Zielonki, Kazimierza Działowskiego z Chorzelowa. Wsparcie, jakiego nam Panowie udzielili, pomogło nam godnie przeprowadzić uroczystość jubileuszową i nadać jej właściwą rangę. Wszystkim Państwu, jeszcze raz, którzy dołożyliście swoją „cegiełkę” do przygotowania tej uroczystości pragnę serdecznie podziękować. Dla mieszkańców Dzikowca niech przesłaniem będą słowa Naszego Wielkiego Rodaka, Świętego Jana Pawła II *„Polska jest dobrem wspólnym całego Narodu i na to dobro muszą być otwarci wszyscy jej synowie i córki, bo takie dobro domaga się stałego i rzetelnego wysiłku całego społeczeństwa”* i dalej kontynuował: *„Pragnę bardzo by Polacy mogli budować owocnie dziś i jutro”*. Niech tak się stanie w przypadku naszej dzikowieckiej ziemi. Życzę tego bardzo serdecznie wszystkim mieszkańcom.

Wójt Gminy Dzikowiec
Krzysztof Klecha

Jubileuszowy Dzikowiec 2016

Uroczysty dzień 3 lipca 2016 z pewnością wielu zapadł w pamięci na dłużej. Niezwykłym jest, by w wyjątkowym roku 1050 rocznicy Chrztu Polski zbiegły się równie wyjątkowe jubileusze w jednej tylko miejscowości- w Dzikowcu.

W uroczystości uczestniczyli :

Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec wraz z małżonką , Wojewoda Podkarpacki Pani Ewa Leniart , Marszałek Województwa Podkarpackiego Pan Władysław Ortyl, Wicemarszałek Woj. Podkarpackiego Pan Bogdan Romaniuk, Pani Ewa Draus radna Sejmiku Województwa Podkarpackiego, Starosta Powiatu Kolbuszowskiego Józef Kardyś, Burmistrz Kolbuszowej Pan Jan Zuba wraz z małżonką, Pan Marek Wiatr z małżonką, Honorowy Obywatel Gminy Dzikowiec Pan Jan Ozga z Tarnowskich Gór, ksiądz proboszcz parafii pw. Św. Mikołaja w Dzikowcu Piotr Kowal, księża sąsiednich parafii oraz księża wywodzący się parafii Dzikowiec Honorowa Straż Grobowa z Dzikowca, Ochotnicza Straż Pożarna z Dzikowca i Nowego Dzikowca, Jan Ozga z Tarnowskich Gór, Koła Gospodyń Wiejskich z terenu Gminy Dzikowiec, orkiestra dęta z Kopci. Nie mogło w tym dniu zabraknąć obecnych mieszkańców Dzikowca i Gminy Dzikowiec oraz tych, którzy się tu urodzili i wyjechali, a są związani rodzinie i emocjonalnie z naszą wsią.

Dla podniesienia charakteru uroczystości Wojewoda Podkarpacki dr Ewa Leniart dokonała odznaczenia w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pana Andrzeja Dudy Złotym Krzyżem Zasługi Pana Krzysztofa Klechę Wójta Gminy Dzikowiec w asyście Posła na Sejm Zbigniewa Chmielowca oraz Pan Władysława Ortyla –Marszałka Województwa Podkarpackiego . Wójt otrzymał gromkie brawa po czym wszyscy wspólnie odśpiewaliśmy „*Wszystkiego dobrego*” . Dzieci i młodzież w strojach regionalnych wręczyła panu Wójtowi kosz biało-czerwonych róż .

Na okoliczność „Czterech jubileuszy” wykonano medale okolicznościowe, którymi wyróżnieni zostali zasłużeni dla Gminy Dzikowiec mieszkańcy oraz osoby wyjątkowo zaangażowane w działalność na rzecz lokalnej społeczności, za działalność gospodarczą, społeczną, kulturalną, sportową , w tym także za twórczość artystyczną.

Zaproszonym gościom medale okolicznościowe wręczył Pan Krzysztof Klecha – Wójt Gminy Dzikowiec oraz Pan Zbigniew Chmielowiec Poseł na Sejm RP

Mieszkańcy Dzikowca , Nowego Dzikowca , Mechowca, Osiej Góry, Płazówki, Lipnicy, Kopci, Wilczej Woli, Spii, dyrektorzy szkół przedszkoli, kierownicy jednostek organizacyjnych, radni oraz sołtysi zostali otrzymali medale z rąk: Posła na Sejm RP Zbigniewa Chmielowca, Marszałka Województwa Podkarpackiego Władysława Ortyla, Wicemarszałka Województwa Podkarpackiego Bogdana Romaniuka, Starosty Kolbuszowskiego Józefa Kardysia.

Redakcja

W JEDNOŚCI SIŁA

*„Człowiek jest istotą śmiertelną,
dlatego musi przekazywać to
czego się nauczył następnym pokoleniom.”*

„Będą tu mieszkać ludzie dobrzy, prawi” - taką obietnicę kolejny raz wypowiedział podczas występu w dniu 3 lipca 2016 roku główny bohater sceny „Legenda o Dzikowcu” Gniewko, ocalony od dzików za sprawą Bożej Opatrzności. Takim cytatem opatrzyłam artykuł zatytułowany „Służyliśmy Bogu, ludziom i Ojczyźnie” ukazujący wielki wkład dzikowieckiej społeczności w przygotowanie uroczystości jubileuszowej z okazji 440 lat Dzikowca w 2006 roku. Jako reżyser i scenograf zaświadczam, że prorocze słowa królewskiego rycerza również w obecnym czasie nie straciły na aktualności. Nie przedstawilibyśmy dziejów rodzinnej wsi w formie widowiska historyczno- plenerowego „Cztery jubileusze”, gdyby nie anielskie dobro, które popłynęło z serc i rąk naszych mieszkańców.

Mając świadomość, jak chwalebna sprawą dla Dzikowca jest to historyczne dzieło z wielkim zaangażowaniem dzikowieccy patrioci przystąpili do jego tworzenia. Miłość Ojczyzny, pamięć o swoich korzeniach, wierność wartościom chrześcijańskim zjednoczyły w zaszczytnym działaniu ludzi reprezentujących różne grupy społeczne i profesje. Spośród nich wywodzą się grający w widowisku artyści: aktorzy, śpiewacy, muzycy, tancerze. Jubileuszowy występ uświetniła orkiestra dęta z Kopci, kapela Dzikowianie oraz utalentowani mieszkańcy sąsiednich miejscowości. Znaczenie czterech jubileuszy podkreśliły piękne w swej wymowie utwory poetyckie naszych rodzimych twórców. Wiele osób to ważne dla lokalnej społeczności wydarzenie wsparło wytworami własnej pracy, podarowanymi materiałami, bezinteresownym działaniem. W naszej pamięci zapisali się zwłaszcza ci społecznicy, którzy 2 lipca, w sobotnie popołudnie podjęli się szczególnie trudnych prac związanych z przygotowaniem i zabezpieczeniem scenografii. Nie stworzylibyśmy tak niezwykłego dzieła, gdyby nie wspólne działanie z Wójtem gminy, Pracownikami Urzędu Gminy, Ks. Proboszczem, Sołtysem Dzikowca, Radą Gminy, Dyrekcją i Pracownikami Samorządowego Centrum Kultury, Gminnej Biblioteki Publicznej i Zespołu Szkół, Członkami Klubu Seniora, Honorowej Straży Grobowej, OSP w Dzikowcu i Nowym Dzikowcu, Właścicielami i Pracownikami firm ARKO- Artur Kopeć i ZOHD- Gabriel Jamróz. Z wyrazami szacunku wszystkim z serca dziękujemy i życzymy udanych przedsięwzięć na rzecz naszej wsi.

Podczas realizacji pierwszego widowiska „440 lat Dzikowca” chcieliśmy zapoznać mieszkańców z mało znanymi, przynoszącymi nam chlubę faktami historycznymi. Mam tu na myśli zwłaszcza legendarny przekaz o początkach naszej wsi, Walny Sejm Koronny w Lublinie oraz osadnictwo wg aktu lokacyjnego nadanego przez króla Polski, Zygmunta Augusta. Ważną sprawą było również uaktywnienie obywatelskiej i patriotycznej postawy wszystkich mieszkańców Dzikowca, zwłaszcza dzieci i młodzieży.

Jaka zatem obecnie przyświecała nam idea przedstawienia widowiska „Cztery jubileusze”? Uświadamiając sobie, jak wielkie bogactwo duchowych wartości niesie z sobą nasza historia, chcieliśmy złożyć hołd Panu Bogu za 1050 lat opieki nad polskim narodem i 450 lat nad naszą rodzinną wsią. Nasze zbożne dzieło jest także dziękczynieniem za osobę Sługi Bożego ks. St. Sudoła, za Jego dobro do ludzi, za dziedzictwo, którym żyjemy obecnie.

„Bóg, Honor, Ojczyzna” to motto życiowe wielu postaci mających poczesne miejsce w naszej historii. Również nasi pradziadowie, cisi bohaterowie minionych czasów, w trudach życia czy też w chwilach radosnych działali i walczyli w imię najwyższych wartości. Dając nam przykład godnej, religijno-patriotycznej postawy, niepisanym testamentem zobowiązali każde pokolenie dzikowian, by w tym duchu podążali i wychowywali potomnych. Niech myśl tę dopełnią słowa Jana Pawła II: „Historia to ciąg wielu pokoleń, tych, które były przed nami i tych, które będą po nas. To Opatrzność nałożyła na nas obowiązek pamiętania”. Miejmy nadzieję, że nasze dzieła przekazujące pamięć o zdarzeniach i osobach związanych z dziejami umiłowanej ziemi są wypełnianiem woli Bożej i naszych przodków.

Najdostojniejszy widz naszego historycznego widowiska, wielki patriota, miłośnik narodu polskiego ks. Biskup Edward Frankowski w 2006 roku w geście podziękowań i życzeń zaintonował pieśń „Abyśmy byli jedno”. Także te słowa stały się proroczymi. W tych gorących dla Dzikowca dniach nastąpiła niesamowita integracja i mobilizacja dzikowieckiej społeczności. Dzięki poczuciu jedności, życzliwości i odpowiedzialności za podjęte dzieło pokonaliśmy napotykaną trudności i przeciwności losu.

Nie zawiedli utalentowani artyści. Swą emocjonującą grą uszczęśliwiali, radowali i do łez wzruszali wymagającą widownię. Jesteśmy pod wielkim wrażeniem ich entuzjazmu, siły charakteru i odwagi. Większość z nich występowała bez teatralnego doświadczenia. Mimo to, wspaniale spisali się na aktorskich pozycjach. Piękną postawę podczas obchodów jubileuszowych wykazało młode pokolenie dzikowian. Nasza młodzież z właściwą sobie werwą przystąpiła do kreowania historycznych postaci. Udział w widowisku świadczy o jej dojrzałości patriotycznej przejawiającej się w szacunku do tradycji i korzeni z których wyrasta. Niech ta żywa lekcja historii wzbudza w niej zbożne ideały i dumę z polskiej tożsamości. Jesteśmy pewni, że w niedalekiej przyszłości będą stanowić elitę pokolenia, które z determinacją, z honorem będzie służyć polskim sprawom. Ozdobą widowiska był także taneczny występ przedszkolaków. Lasowiaczek w ich wykonaniu spotkał się z wielkim aplauzem publiczności. Chwała miłośnikom kultury lasowiackiej za ocalanie od zapomnienia dzieł naszych przodków. Niech ludowe pieśni i tańce, zwyczaje i obrzędy nadal zachwycają swym pięknem i trwają przez kolejne stulecia. Na słowa uznania zasłużyły rodziny aktorów, które wspierały bliskich i umożliwiały im uczestnictwo w próbach. Każdemu z osobna gratulujemy należytej postawy w trosce o rodzimą historię, o przyszłość Ojczyzny. Wszystkim życzymy dalszych sukcesów na artystycznym polu.

Sercem dziękujemy tym, którzy przybyli na nasz występ. Tą obecnością potwierdzili wielką dojrzałość społeczną wyrażającą się szacunkiem do historii, do ludzi, którzy poświęcają się i działają w interesie wyższym. Jesteśmy urzeczeni z serca płynącymi słowami podziwu dla efektu naszych działań. Głęboką refleksję wzbudzały relacje osób, które czuciem i wiarą

z głębiły treść i przesłanie płynące z plenerowej sceny. Ich przeżycia i przywoływane wspomnienia zwłaszcza sceną o posłudze Sługi Bożego ks. Stanisława Sudoła były świadectwem słusznie podjętego trudu.

Wszystkim, którzy wykazali godną postawę w służbie najwyższym wartościom dziękujemy za piękny wkład w dorobek kulturalny i historyczny naszej miejscowości. Niech spuścizna, którą pozostawiamy obecnym i przyszłym pokoleniom będzie powodem do dumy i przywiązania do naszej małej Ojczyzny-Dzikowca. Niech przesłanie pieśni „Abyśmy byli jedno”, które wydało piękne owoce podczas czterech jubileuszy na trwale zagości w naszych wzajemnych relacjach i przedsięwzięciach. Taką też wolę zostawił nam nasz założyciel, król Polski, Zygmunt August : „Przeto tym naszym testamentem, obojemu Państwu, Koronie Polskiej i Wielkiemu Księstwu Litewskiemu, dajemy, okazujemy, zostawiamy miłość, zgodę, jedność, którą przodkowie nasi nazwali po łacinie uniją i mocnymi spiski, spólną obywatelów obojga państwa przysięgą utwierdzonymi, na wieczność ukrzepili”.

Teresa Opalińska

Dzikowiecka Świątynia

Dzikowiecka świątynio!

Tyś perłą w koronie naszych uczuć, wiary!

Ten kościół wciąż piękny, wciąż młody,
choć stary.

Dwa wieki stoi tu na dzikowieckiej ziemi,
Zawsze jest związany z losami naszymi.

W tych przyjaznych murach pokoleń dziesiątki,

Radując się w święta lub też smucąc w piątki,

Przybywały licznie w celach ukojenia,

Patrzac w święte oczy madonny Jackowej.

Czczonej tu od wieków i umiłowanej.

Przez te dwa wieki ileż tu się działo!

Ileż tutaj ludzi pokornie klękało.

Podczas wojen lub w czasie pokoju,

Wtedy, gdy szli walczyć lub wracali z boju.

Teraz my współcześni składamy modlitwy
i pieśni.

Prosimy Cię o dalsze wspieranie,

Niechaj ta świątynia nam i innym służy,

Niechaj broni od nieszczęść

i dziejowej burzy.

Przez następne wieki niechaj nam istnieje,

Przyszłym pokoleniom tworząc nowe dzieje.

Za ten Jubileusz i w wierze wytrwanie,

Dzięki ci składają wdzięczni Parafianie.

Autor : s. Bernadetta Rząsa

Ku wiecznej pamięci

35 lat temu nasz sługa Boży
ks. Stanisław Sudół, odszedł z tego świata.
Przy jego skromnej trumnie, lud dzikowiecki
się korzył
Zanosił modły do Boga za duszę Prałata.

Czcigodny biskup Tokarczuk, głosił osiągnięcia
Bożego Sługi
Lud wierny słuchał z uwagą i był bardzo
dumny,
Że prowadził naszą parafię Ksiądz szlachetny
i skromny,
Który kochał ludzi i całe życie im służył.

Dziś często nasze kroki na cmentarz kierujemy,
bo u księdza Prałata ratunku i wsparcia szukamy.
Twój grób Sługo Boży Księżu Prałacie,
jest nadzieją i ostoją naszą na tym nędznym
świecie.

Wierzimy mocno, że ze świętymi jesteś
w niebie,
a nam Dzikowianom udzielasz pomocy w każdej
potrzebie.
Niech ten dar pamięci trwa przez długie lata,
a Twoja dobroć, zacność i świętość wielbić
będziemy aż do końca świata!

Autor: Anna Marek

Ksiądz Prałat Stanisław Sudół

10 stycznia roku 1945
do parafii Dzikowiec
dano proboszcza nowego
wyrokiem śmierci od Ukraińców
wysiedlonego – ks. Stanisława Sudoła.

Skromny, pokorny, żyje tu biednie.
Nie potrzebuje wiele dla siebie.
Nikommu nie odmawia pomocy,
ani w dzień, ani w nocy.

Dziś ks. Prałat patrzy ze swego cokołu
przed szkołą w Dzikowcu,
a my Jego parafianie
pamiętając o Jego naukach
czyńmy dobro wszędzie.

Bądźmy skromni i uczciwi
a nam dobrze będzie.
Choćby los nas rzucił
w tę lub inną stronę
módlmy się do Niego
oddając w obronę.
I prosimy także, aby gdzieś tam
wysoko w niebie wyjednał wiele
łask dla nas i dla siebie.

Autor : Zofia Drapała

Przeżyjmy to raz jeszcze – Wielki Jubileusz Zawsze staną na warcie przy Grobie Pańskim

Wielki Jubileusz przeszedł na trwale do historii Dzikowca i został zapisany „złotymi literami” w pamięci mieszkańców. Warto by wspomnieć o organizatorach i wykonawcach tego wspaniałego widowiska. Nie byłoby tej uroczystości gdyby nie wola Pana Krzysztofa Klechy Wójta Gminy Dzikowiec i pani Teresy Opalińskiej społecznej działacza kultury, co zostało docenione w dalekiej Warszawie i tak decyzją Prezydenta RP Pana Andrzeja Dudy zostali odznaczeni między innymi – Złotym Krzyżem Zasługi p. Krzysztof Klecha, a Brązowym Krzyżem Zasługi p. Teresa Opalińska, p. Marian Sochacki i p. Marek Serafin. Brązowe Krzyże Zasługi zostały im wręczone przez Panią Wojewodę w Urzędzie Wojewódzkim w Rzeszowie. Ponadto – Medalem Czterech Jubileuszy zostali uhonorowani staraniem Wójta Gminy Dzikowiec członkowie Honorowej Straży Grobowej : Marek Serafin, Władysław Wilk, Stanisław Kobylarz, Adam Stykowski, Marian Sochacki, Wiesław Bartuzel, Marcin Zimny, Zbigniew Oko, Zdzisław Bielenda, Krystian Kosiorowski, Marcin Wit, Krzysztof Gołąbek, Marek Byczek, Bogdan Matuła, Andrzej Bździkot, Antoni Dziuba, Janusz Zawadzki.

Po wręczeniu Medalu Czterech Jubileuszy przez Marszałka Województwa Podkarpackiego p. Ortyła i Posła na Sejm RP p. Chmielowca zostało odczytane stosowane podziękowanie – Szanowni Państwo. W imieniu Honorowej Straży Grobowej przy parafii pod wezwaniem Św. Mikołaja w Dzikowcu mam zaszczyt złożyć podziękowanie wszystkim ludziom dobrej woli i wielkiego serca za wszelkie dobro, które czynicie dla dzikowieckiej straży grobowej, albowiem człowiek jest wielki nie przez to co posiada ale przez to czym dzieli się z innymi. Wszystkim naszym dobrodziejom tu w Dzikowcu, w kraju czy gdzieś tam za granicą, tam za Wielką Wodą w dalekiej Ameryce - nasze serdeczne i staropolskie – „Bóg zapłać”.

Przez pierwszy w swej ponad 100 letniej historii dzikowieccy strażnicy Grobu Pańskiego zostali uhonorowani za przyzwoleniem i staraniem obecnego dzisiaj Wójta Gminy Dzikowiec Pana Krzysztofa Klechę.

Kończąc Szanowni Państwo nie byłbym sobą gdybym dzisiaj, tu i teraz nie przypomniał to słynne powiedzenie Pana Zagłoby z Trylogii H. Sienkiewicza, a które brzmi – „Panie Wójcie, Panie Krzysztofie nie chwaląc się - Pan to sprawił!

Dziękujemy

Za Honorową Straż Grobową w Dzikowcu - Marian Sochacki

Słowa podziękowania kierujemy do Burmistrza Miasta i Gminy Kolbuszowa Pana Jana Zuby, który to nie musiał ale chciał, dlatego, iż wie kim są dzikowieccy strażnicy.

Pan Gabriel Jamróz – dyrektor i właściciel w jednej osobie Zakładu Obróbki i Handlu Drewnem można powiedzieć – nasz krajan i swój chłop okazał się szczodrym sponsorem.

Pan Stanisław Pado – dyrektor Banku Spółdzielczego w Głogowie Małopolskim – nie musiał bo przecież to inna parafia, gmina i inny powiat po raz kolejny nie zapomniał o Straży Grobowej w Dzikowcu.

Słowa wdzięczności kierujemy do Pana Krzysztofa Serafina – Sołtysa wsi Dzikowiec o Rady Sołeckiej tym bardziej, że nie musieli ale chcieli by ta wielopokoleniowa tradycja kwitła w pełni.

Kończąc chcemy wyrazić wdzięczność pracownikom Urzędu Gminy Dzikowiec za wszelką pomoc a w szczególności – pani Genowefie Dębiak za życzliwość i codzienny uśmiech – Dziękujemy.

My Honorowa Straż Grobowa

Przy parafii pw. Św. Mikołaja w Dzikowcu

Sierpień 2016 r.

Opr. M.W. Sochacki

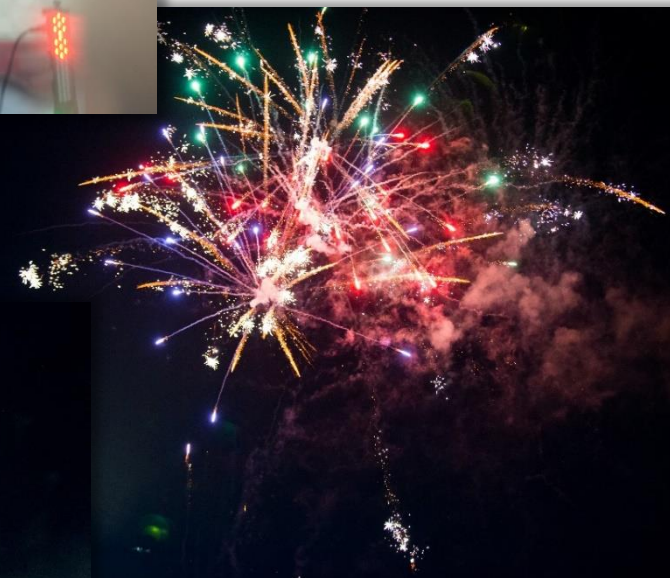


Od lewej: Teresa Opalińska – reżyser, scenograf i autorka tekstu widowiska historycznego pt. „Cztery Jubileusze” i Bogumiła Kosiorowska – Dyrektor SCK – główny organizator tej uroczystości.



Zespół Andre m.in. z piosenką „Ale Ale Aleksandra”





*Pokaz sztucznych ogni
na stadionie w Dzikowcu*